

o založení nového místa (osady). Plány polohopisné, takto schválené rozhodny jsou co do směru, polohy a niveau veřejných tříd v nich stanovených, ulic a míst, takže při dalším provádění nelze v těchto třech směrech od plánu se uchýliti. Kdyby tedy časem zamýšlena byla v těchto směrech nějaká změna nebo rozšíření schválených plánů na základě usnesení dotyčného výboru obecního resp. sboru obecních starších, lze ji provést jen postupem takovým, kterého se vyhledává ku zdělání plánu nového. Změny obcí předsevzaté mají jen tehdy platnost, svolí-li k těmto změnám schváleného plánu místodržitelství a zemský výbor. Udělení tohoto souhlasu zůstaveno jest volnému užívání úřadu (nál. spr. s. dv. ze dne 18. listopadu 1892 č. 3470, sb. »Budwinski« č. 6884). K samostatné změně projektů regulačních od obce stanovených není povolán zemský výbor, pokud se nejedná o spor mezi dvěma sousedními obcemi ve příčině stanovení polohopisných plánů (nál. spr. dv. s. ze dne 9. prosince 1892 č. 3743, sb. »Budwinski« č. 6933).

Plány stavební.

Plán stavební jest půdorys budovy, z něhož jest patrno vnější i vnitřní podoba a sestavení celku ve všech jeho částech.

I. Druhy. Rozeznává se:

1. celkový stavební plán, který obsahovati musí celou rozlohu zamýšleného objektu i s přilehlými objekty, půdorysy všech částí. V celkový stavební plán pojati jest

2. situační plán. Situační plán má znázorňovati polohu staveniště a jeho okolí dle celého rozložení, má tedy znázorniti všechny přilehlé domy nebo pozemky s udáním příslušných čísel domovních a parcelních, vlastníků, hraničících dvorů, dveří a oken, čar hraničících tříd, ulic nebo míst, na kterých staveniště se nalézá.

3. Plány svahoměrné, které znázorniti mají svah (rovinnou výšku) staveniště, třídy, ulice nebo prostranství, při kterém se staveniště nalézá, dále polohu, jakou mají prahy domovních vrat všech sousedních domů a mimo to největší výšku vody.

4. Plány polohopisné (viz tento čl.).

5. Plány rozdělovací mají znázorniti úplně a přehledně jednotlivé parcely, které při parcelování od pozemků oddělití jest.

6. Plány podrobné obsahovati mají jednotlivé dílčí objekty, z nichž sestávati má celý stavební objekt.

II. Forma a obsah. Dle stavebních řádů musí býti plány takto upraveny:

a) Veškerý plány musí býti na tuhém papíru kreslicím nebo plátnu vykresleny a tím způsobem (barvami) položeny, aby bylo lze z nich posouditi, které zdivo má se zbourati, které je staré a které nové; k označení různých druhů zdiva ve stavebních plánech má se položití stávající tuší, zdivo určené k odklizení žlutou a nové zelenou barvou (dek. dv. kanc. ze dne 23. října 1828 č. 24229 a gubern. dek. ze dne 18. listopadu 1828 č. 51038). Dále naznačiti jest staré trámové hnědou, nové bleděžlutou barvou (gubern. dek. ze dne 15. června 1837 č. 34459).

b) Stavební plány musí býti podepsány stavbu vedoucím, zhotovitelem plánu a pánem stavby (stavebníkem); stavbu vedoucí může současně býti též zhotovitelem plánu a pak může býti plán i od něho v této vlastnosti podepsán.

- c) Situační plány kresliti jest v měřítku plánu polohového.
- d) Podrobné plány musí být zhotoveny ve větším měřítku tak, aby bylo lze vše zřetelně rozeznati.
- e) Stavební plány podrobeny jsou přezkoumání a schválení stavebního úřadu.
- f) Při všech soukromých stavbách musí být stavební plán stále pohotově na místě stavebním ku prohlédnutí orgánů, jimž přísluší dozor nad stavbou.
- g) Při stavbách, které hraničí s drabou nebo položeny jsou v jich požárním obvodu, předložiti jest plány stavební se strany úřadu stavebního i příslušnému úřadu železničnímu.
- h) Při stavbách státu, země, okresu nebo fondu jimi spravovaného vyhrazeno jest prozkoumání a schválení plánu stavebního příslušnému okresnímu hejtmánství, a ve městech s vlastním statutem magistrátu.

III. Účel plánu stavebního.

Plán stavební má několikery účel:

- a) Stavebnímu úřadu poskytnouti má úplné a důkladné znázornění projektované stavby ve všech částech, aby mohl tento posouditi, zdaž vyhovuje zamyšlená stavba předpisům řádu stavebního.
- b) Plán stavební má dále umožniti interesentům a sousedům, aby znajíce jej mohli chrániti svých práv a vznésti své námitky proti zamyšlené stavbě.
- c) Úředně schválený plán stavební jest stavbu vedoucímu vodítkem při provádění stavby. Proti jakékoli stavbě, která neodpovídá plánu stavebnímu, i pokud se tkne některé části, zakročiti má stavební úřad, zapověditi pokračování ve stavbě, kteréž může se teprve tehdy povolití, až odstraní se vytknuté nedostatky nebo až úchytky dodatečně se povolí.
- d) Povolení k obývání nesmí býti dáno dříve, dokud stavbu vedoucí nepřipojí k žádosti o povolení k užívání stavby též co nejsprávněji zdělaný plán, který přezkoumati má stavební úřad, při čemž zvláště dbáti jest té okolnosti, zdaž provedená stavba ve všech částech svých souhlasí se stavebním plánem.

Plavba námořská.

I. Rakouská plavba námořská dělí se jednak v pobřežní plavbu (kabotáž, viz čl. Kabotáž), jednak v plavbu na širém moři.

II. Majetkoprávní poměry k lodím námořským.

1. Loďařem nazývá se ten, kdo dle rakouských předpisů námořských nabyt vlastnictví námořské lodi. Obyčejně náleží loď podle ideálních dílů několika loďařům dohromady, kteří přispívají dle poměru svých dílů na náklady plavby, mají účastenství v zisku a ztrátě a mají právo hlasovací v záležitostech loďařství, kteréž vyřizují se zpravidla usnesením většiny. Avšak nejméně dvě třetiny lodí musí býti vlastnictvím rakouských příslušníků. Řízení obchodu zůstává se vždy jen jednomu účastníku, což ostatně leží v povaze věci samé. Jinak platí — pokud námořské zákony a námořské zvyklosti jiných norem neobsahují — ustanovení 16. hlavy všeob. obč. z. (§§ 825—849), jakož i zásadná ustanovení o spoluvlastnictví. Rakouské právo námořské ztotožňuje při tom výslovně pojmy »loďař« a »vlastník«, výslovně tedy vylučuje rozdíl francouzského práva mezi »propriétaire« a »armateur«. Podobná opatření vykazují námořské zákony téměř všech námořských států.